

(13 Nisan 2019, Cuma)

Türkiye Ne Yapmalı?

-Türkiye imkanları nisbetinde halkı Müslüman ülkelerle ticareti geliştirmeye azami gayret göstermesini sürdürmelidir.

Batı ve doğuyla ticareti geliştirirken, halkı Müslüman olan ülkeleri es geçmemelidir. Yatırımlarını oraya doğru kaydırmalı, bunun için siyasi istikrar şart lakin iktisadi beraberlik siyasi birliğe ve istikrara katkı sağlar. İşadamların ilişkileri ve yardımlaşması ümmet birliğine katkı sağlayacaktır. Türkiyeli Müslüman tüccarlar buna öncülük etmeli, devlet de yardımcı olmalıdır. Ticaretle de pekişmeyen siyasi yakınlık çabuk bozulabilir.

Ayrıca nazik ve hassas bir coğrafyada bulunan Türkiye, ticarete ve iktisadi gelişmeye bilimsel olarak bakabilmelidir. Bu konuda yapacağı ilk ve en önemli iş; devlet erki, partizanlık esasına dayanmamalı, yetkin ve tecrübe sahibi kişiler tercih edilmelidir. Hem Türkiye gerçeğini iyi bilen olmalı, yerli olmalı, hem de uluslararası ekonomiyi detaylarıyla bilen olmalıdır. Bu ikisinden biri eksik olursa ekonomi açmaza girer, ekonomik kriz toplumsal kaosa dönüşebilir.

Dünyadaki ekonomik krizi de hesaba katarak adımlar atılmalı, yatırımlarda çarçabuk karar vererek yapılmamalıdır. Hayati ehemmiyeti haiz olanlar öncelemelidir.

Ekonomi kaptanları değiştirilmelidir. Bu konuda kayırmacılığa son verilmelidir.

-Büyük şirketlere önem vererek küçük esnafı bitirme iktisadi anlayışı Türkiye gibi ülkelerde iyi netice vermez. Küçük esnaf büyük işsizliği önler. Gerçekçi tedbir almadan birden beynelmilel şirketleşmeye gidilmesi ülke insanına zarar veriyor.

Beynelmilel şirketler çokuluslu sermayenin emrine göre çalışırlar, onlar haçlı zihniyetin yanında daima duragelerek var olmuşlar.

15 Temmuzdan sonra bu konuda bazı örnekler hükümeti yeni tedbirler almaya sevk etmelidir.

İktisadi sağlam zemine oturmamış bir Türkiye, haçlı zihniyetine ve haçlı saldırılarına dayanamaz. Onunla mücadele edemez, sonunda teslim olmak zorunda kalır.

-Türkiye sanayileşmeye de önem vermelidir. Sadece yol yapma, inşaat sektörünü geliştirme, otomobil sektörünün bayiliğini yapmakla hayatiyetini sürdüremez. Bunlar da gereklidir lakin bütün hayat bunlar üzerinden yürümez. Gelir kaynakları ne kadar çok ve çeşitli olursa ülke menfaatine o denli fayda sağlar.

-Tarım ve hayvancılığa özellikle önem verilmeli, köylüyü köyde tutmayı hayvancılık ve tarımın iyileşmesi sağlayabilir. Tarım ülkesi olmak sanayileşmeyi yok saymak olarak anlaşılmamalıdır. Hem tarım hem sanayi ülkesi olma imkânımız var, köylü olmak, köyde yaşamak horlanmamalıdır. Kentlerde yaşamak bir faiklik değildir. Kentleşmek topraktan ve bağlı olduğumuz değerlerden kopmayı hızlandırıyor. Bir tarafı köye, toprağa, ata ocağına bağlı olan nesil kendisi kalmayı daha fazla benimsiyor, yani toprağından, değerlerinden daha az kopma yaşıyor. Kent soyluluk ile şehirleşme aynı değildir. Kent soylular biraz uçarıdır.

Her şeyi büyük şehirlere yığma ucuzculuktur. Bazı şehirler teşvik kapsamına alınıyorsa da bu teşvikin işlerliği ve kontrolü yapılamıyor, devlet bu konuda takipçi olmalı teşvikler yerini bulmalıdır.

.....

31 Mart 2019 yerel seçimleri, Türkiye için yeni bir safha açmış durumda. Ak Parti içindeki AKP'liler, hem partiyi hem ülkeyi açmaza sürüklemektedirler.

Ak Parti ile AKP'lilik arasındaki fark;

Ak Parti 1969'dan beri yürütülen siyasi hareketin devamını istiyor. O günkü ruhu diri tutmak, o günkü heyecanı ve dava aşkını sürdürmek istiyor. Gelişen dünya ve Türkiye şartlarına göre yeni yeni stratejik ve taktikler geliştirerek hayatiyetini devam ettirmek derdinde ve davasında.

AKP'lilik ise; mevcut siyasi durumdan istifade ederek 30-40 yıllık birikimi, kendilerine, ailelerine, içinde bulundukları kliğe alan açmak, kendi menfaatlerini, makam ve mevkilerini pekiştirmek uğruna kullanmak istiyorlar.

Bu iki bakış farkı, parti içinde giderek AKP'liler lehine bozuluyor. Dava, diğerkamlık, adanmışlık, ülke, ümmet ve insanlığın geleceği o kişilerin zatıyla kaim hale gelmiş durumda.

Eğer bu seçimden sonra tekrar dava ve ideal ayarlarına dönülmezse; karşılarına daha çok İmamoğlu çıkacak. İmamoğlu'nun başarısı yok, AKP'nin başarısızlığı var.

Parti kendilerini var kılan çevreye, düşünceye ve ideallere sırtını dönmeye devam ederse sonuç daha kötüye gidebilir.

İstanbul bu saatten sonra nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın, ister İmamoğlu mazbatasını alsın, ister Binali Yıldırım kazansın, isterse yeniden seçim olsun, her hâlükârda, AKP büyük ve derin bir yara almıştır.

Parti iç çekişmeleri, dışlayıcı söylemleri, ilçe başkanlarına varıncaya kadar her bir AKP'linin kendini arzın merkezine koyması, insanlara tepeden bakmayı, içinden çıktıkları çevreyi ve kadim dostlarını beğenmeme huylarını terk etmeleri gerekir.

Her tenkidi, nasihati düşmanca algılama, her şeyi bilme ukalalığı, hakareti savunma ve müdafaa etme kabulü, topluma dokunmadan, halkın arasına karışmadan kendilerine ait bir çevre oluşturma ve bu çevreyi de tüm toplumu temsil ettiğine inandırma ucuzculuğu bırakılmalıdır.

AKP sayesinde para kazananlar, makam-mevkii sahibi olanların kısm-ı azamisi bu seçimde yeteri kadar çalışmadılar. Profesyonellik adı altında her şeyi para ile hal etme, afiş yapıştırmayı bile paralı şirketlere verip onun üzerinden kazanç sağlayan bir güruhun türemesi işin nerelere varıldığını gösterir.

Ak Parti her şeyi yeniden ele alarak başta Reisin etrafındakiler olmak üzere yeni bir yapılanmaya gitmelidir.

Bu millet Ak Partiye açtığı krediyi devam ettirmek istiyor, bunu Tayyip Erdoğan'la yürütmek istiyor. Lakin Tayyip Erdoğan Ak Parti değil de AKP'lilerle iş tutmaya devam ederse kredi başka yöne kayabilir.

Gerisi kendilerinin bileceği iştir.

